

1972 ஆகஸ்டு 9]

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

1972-ம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் அமைப்பு (28-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவை உறுதிப்படுத்துதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, “பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் அமைப்பு (28-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் தோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இம்மன்றம் இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

நாடாளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள 1972-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (28-வது திருத்த) சட்டவரைவு 314-வது பிரிவை விட்டு விடவும், 312-ஏ என்ற புதிய பிரிவைச் சேர்க்கவும் வகை செய்கிறது. இத் திருத்தச் சட்ட வரைவு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியைச் சேர்ந்த வரம்பு நிபந்தனையின் கீழ் ஒப்புதலுக்காக மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இங்கிலாந்து அமைச்சரவையில் இருந்த இந்திய விவகார அமைச்சரால் அல்லது, இங்கிலாந்து அமைச்சரவையால் நியமிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு இந்திய அரசின் கீழ் அல்லது மாநில அரசின் கீழ் தொடர்ந்து இந்திய சிலில் பணியில் இருந்து வந்த அதிகாரிகளுக்கு அரசியல் அமைப்பின் தொடக்கத்திற்கு முன்னர் ஊதியம், விடுப்பு, ஓய்வுகால ஊதியம் ஆகியவை குறித்து அவர்களுக்கிருந்த பணி நிபந்தனைகள் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் கம்பந்தமான உரிமைகள் மாறிய சூழ்நிலைக்கேற்ப அவர்களுக்குப் பொருந்துமென அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 314-வது பிரிவு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது.

பொதுவாக அரசு ஊழியர்களின் பணி நிலைமைகளில் அவ்வப்போது செய்யப்படும் மாற்றங்கள் 314-வது பிரிவின் விதித்துறைகளின் காரணமாக, இங்கிலாந்து அமைச்சரவையில் இந்திய விவகார அமைச்சரால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் பொருந்தும்படிச் செய்ய இயலவில்லை. மாற்ற முடியாத பணி நிபந்தனைகள் கொண்ட அதிகாரிகள் தொகுப்பு என்கிற கொள்கையானது மாறி வரும் சமுதாய அமைப்பில் ஒவ்வாத ஒரு முரண் பரடாகும். எனவே, 314-வது பிரிவை நீக்கவும் மேற்குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளின் பணி நிபந்தனைகளைச் சட்டத்தினால் மாற்றவோ அல்லது ரத்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்டு 9]

செய்யவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கவும், தொடர்பான, இடைநிகழ்வான விதித்துறைகளைக் கொண்ட 312-ஏ என்ற புதிய பிரிவைச் சேர்க்கவும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது.

இத்தீர்மானத்திற்கு மேலவை ஒப்புதல் அளிக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to clause (2) of Article 368 thereof proposed to be made by the Constitution (Twenty-eighth Amendment) Bill, 1972, as passed by the two Houses of Parliament”.

* THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, the 28th amendment which is before the House for discussion relates to the cancellation of the privileges enjoyed by the I.C.S. Officers. We had an opportunity to discuss before some other amendments in this House, i.e., the 24th and 25th amendments. I am happy that we have been given an opportunity to discuss another amendment which has been recently passed in the Parliament. I understand, Sir, that there are only about 48 I.C.S. Officers in our country, as on date, and as in 1978 there may not be any I.C.S. Officers left as all of them would have retired by that time. It is amusing after 25 years of Independence such an amendment as this has been brought, actually when there will be no more I.C.S. Officers left after 6 years from now. I am one who does not feel any necessity for discussing and passing such an amendment here, as it is not going to bring forth any benefit to the people at large as in the case of the previous amendments that were discussed earlier. Much is always being talked about the amendments to the Constitution. The people in this country expected much after the passing of the 24th, 25th and 26th amendments and also the other amendments before that. It is common knowledge, that nothing has happened and this has been very clearly stated by the hon. Members both in the Lok Sabha and also in the Rajya Sabha. As a matter of fact, the Prime Minister of India was also asked about this by a Press Reporter in Bombay. She was asked what

1972 ஆகஸ்டு 9]

[Thiru G. Swaminathan]

was the notable result to the people by the passing of the various amendments during the last 25 years and whether they had actually benefited the people for which she had no concrete reply to offer. During the Silver Jubilee Year of our Independence the price of common food articles has gone up sky-rocketing and the ordinary poor people have become poorer. The situation is that there are more illiterates in our country after 25 years of Planning in Independent India. Actually, Sir, it is said that only to abolish the privileges of the I.C.S. Officers who were of help to the Britishers that the present amendment is being brought today. I do not know whether the privileges that are being enjoyed by the I.C.S. Officers at present are anything greater than those that are being enjoyed by the President, Governors and Ministers in this country. It was amply brought out in the Rajya Sabha by one of the Members who spoke on this amendment that the Hon'ble President of the Indian Union was now enjoying a privilege of Rs. 10,000 as salary and also the Governors and the various Ministers in the Central Cabinet were enjoying a remuneration of nearly 5 lakhs per year. If they are the privileges that are being enjoyed by the people who are in power, I do not know why we should grudge some privileges to only 48 I.C.S. Officers who are going to retire a few years hence and why such an amendment should be brought at the present moment. I would say, Sir, that during these 25 years of independence, the I.C.S. Officers have served our country and no one can say that these officers as a body had been detrimental to the interest of this country. It may be said that some of the I.C.S. Officers had been involved in corrupt practices which were periodically brought forth before the Parliament. I would also say at this moment that not only the I.C.S. Officers but also some of the Ministers were also involved in corrupt practices during these 25 years. So the prerogative of being corrupt was not only that of I.C.S. Officers but also . . .

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Mr. Chairman, Sir, the hon. Member is making an analogy between the Ministers and the I.C.S. Officers. The Ministers are liable for punishment by any Assembly or Parliament; the I.C.S. Officers are not even brought before the Parliament or Assembly. The I.C.S. Officers are Civil Servants. Civil Servants with extraordinary privileges in the present day, are not proper and, therefore, the Parliament has

[Thiru K. Anbazhagan]

[1972 ஆகஸ்டு 9]

more or less decided on those lines and, as such the hon. Member need not make an analogy with the Ministers. At times even the President was referred to. The President is elected, the Governor is nominated by the President as a special authority and the Ministers are only, for the time being, elected representatives of the people.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I do not know why the Hon. Minister should get angry with the remarks that I have made on this point. Sir, the position is that I have read the speeches made in the Lok Sabha and in the Rajya Sabha on this amendment. There also, when the Bill was under discussion—I have not brought the book—Members have spoken equating the privileges of Ministers and I.C.S. Officers and both the Chairman of the Rajya Sabha and also the Speaker of the Lok Sabha have allowed the Members to speak and they have not ruled that members should not speak on the privileges enjoyed by the President, Governors and Ministers. I only say that the privileges enjoyed are both of the I.C.S. Officers and of the Ministers and I think I am not wrong in mentioning this point because that is one of the main planks on which the whole argument of the removal of the privileges of I.C.S. Officers is based. Regarding I.C.S. Officers in our State, I understand that there are only three I.C.S. Officers of our State who have been at present deputed to the Centre. Our State has been thinking highly of the professional qualities of the I.C.S. Officers. Why I am saying this is because even the present Government has thought it fit to appoint a retired I.C.S. Officer, Thiru T. A. Varghese to the post of the Chairman of the Administrative Reforms Commission. So I also feel that the present Government has got due respect for the I.C.S. Officers. In this connection, I wish to mention a few points regarding the administrative services in general. It is very necessary that the Administrative Services of our country are kept intact and also that we have brilliant men in the I.A.S. Services which are manning the administration of this country. Of late, Sir, I am very sorry to find that Tamil Nadu is not leading in the number of candidates who are being selected for I.A.S. As a matter of fact, our number is actually going down year after year and I would plead with the Government that they may take necessary precaution that

1972 ஆகஸ்டு 9]

[Thiru G. Swaminathan]

our number in the All India Services may not go down during subsequent years. There is also a talk of a Tamil Nadu cadre of the Administrative Service. I would plead with the Government that the Administrative Service should be only of an All India nature and nothing should be done to compartmentalise it to State level. Further, only in all-India Service we will be able to recruit the most talented men in our country. Perhaps by having Tamil Nadu Administrative Service we may be able to recruit the most talented within our State but that may not be sufficient to the nature of the duties involved for the I.A.S. personnel. Sir, yet another point I wish to mention is regarding the promotion of the Officers for I.A.S. Cadre. There has been a lot of talk recently that more number of persons should be promoted within the State and a lesser number allotted by the Centre. But I would plead with the Government, while promoting persons for I.A.S. Cadre we should always look into the merits of the candidates and not merely the number of years of service so that we may have a very efficient I.A.S. Cadre in our State.

Sir, while concluding I wish to state only one more point, that is, the discussion over this amendment is only similar to beating a dead snake. By merely abolishing the privileges of the existing small number of the I.C.S. Officers nothing revolutionary can be anticipated to happen in this country and the people are not going to be benefited in any measure. Thank you, Sir.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Chairman, I am deeply aware that any speeches that we make on this occasion are not going to make any impression on the final Twenty-eighth amendment to the Constitution. But all the same, I do think, this is an opportunity which we are bound to avail of for expressing—what I consider to be—our basic gratitude to people who served India faithfully and efficiently after independence, as much as they did before. It is an irony of fate, Mr. Chairman, that a large number of brilliant ICS men were involved in the drafting of the Constitution itself. I had talks with the Members of the Civil Service in the recent past, in the light of the amendment, as soon as proposals for the amendment were formulated. They to'd me, "You are defending a lost cause, we are not". They are not bothered at all. I am aware that they are not bothered. I am aware they have not got together and lodged a protest, but the spirit behind this

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1972 ஆகஸ்டு 9]

amendment is not to punish them economically. Already the civilian pensions are hardly enough considering the present level of prices to keep them going in a normal comfortable life. They are not concerned with it; but the implication is that this amendment is intended to humiliate them. Ironically at the time this amendment was formulated, Sardar Vallabhbhai Patel's correspondence has been published paying a

MR. CHAIRMAN: If the hon. Member feels uncomfortable, either he can lower down the plank before him or adjust himself before the mike.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN: I must safeguard each and every Member's convenience while speaking.

THIRU S. NARAYANASWAMY: I am glad that better spirits prevail than what prevailed with those who tried to amend the Constitution for this purpose. All I want to say is this. Sardar Patel's correspondence which has been published brings out very lucidly what the Indian Civil Servants did to India after independence. They all feel not only humiliated, but they feel strangely enough that people have been so unappreciative of the services they rendered to their new masters and a great deal of light has been thrown by Sardar Patel in his letter to the Prime Minister, in his letters to Mr. Gopalaswamy Iyengar and in his letters to other people. It makes out that here was one man who understood the calibre and character of the work that had been done by the members of the ICS. They had no politics in their lives, by and large. They were there to carry on the administration. They tried to the best of their ability to do so without fear or favour. In doing that, in discharging their duties in this manner, I am aware they got into serious trouble. They were unmindful of the troubles. They often went and discussed these matters with the Chief Secretary. The Chief Secretary put heart into them. I am aware of the troubles some of them have been through. I am not saying that there had not been occasional blacksheep in the Indian Civil Service any more than we can swear that there were no blacksheep in the other sectors of public employment but the fact of the matter is that the members of the ICS, the overwhelming majority of them, did a lot of credit to this country. This has

1972 ஆகஸ்ட் 9]

[Thiru S. Narayanaswamy]

been testified to not only by British documents but by documents of those Indian patriots who fought India's freedom battle, who framed our Constitution and ran our administration. In the Central Hall of Parliament, when the Members of the Indian Civil Service were assembled by Sardar Patel and when he addressed them and told them "I expect you to serve free India as faithfully as you served those who went before us", the reply was one long acclamation. This is what the correspondence brings out. It is these people whom the Twenty-eighth amendment now seeks deliberately, as it were, to humiliate. What anybody gets out of the withdrawal of the privileges for the people who are on the verge of retirement, who are in the evening of their lives, who have given of their best, of their brain, of their character and calibre, is beyond me to say and Madras—I am sorry—Tamil Nadu has made a very distinctive contribution in the past. Whatever may be my hon. Friend Mr. Swaminathan's depression over the tapering number of Members we contribute to the I.A.S., which may possibly be due to the declining educational standards in our area, the fact of the matter is that in the past, we have contributed very distinguished members to the Indian Civil Service and these people have covered this country with glory and with fame here and elsewhere. They went out of India and brought good name to us, as members of Indian Foreign Service, after their retirement. It is these people who are sought to be humiliated by this amendment to the Constitution by which we swear when we become members of the Legislature. This is sought to be amended, as I often say like Queen Anne's knife. Somebody bought Queen Anne's knife in Christie's auction for 15 pounds thinking that it is Queen Anne's knife. He asked the auctioneer, "Is it Queen Anne's knife?" The auctioneer said that "it is Queen Anne's knife, handle changed twice and the blade only thrice". That is the way in which we are tinkering with our Constitution today. I hope we do not amend this beyond recognition. I hope we will not amend it in a manner which will register and put on record our monumental ingratitude to a set of people who served India faithfully, patriotically and with character. It is a melancholy duty I am performing of saying that this is an amendment that could have been avoided. It brings no profit to the Government of India, it does not enable us to lift our foot a step forward in abolishing poverty, in increasing employment, increasing exports or reducing prices. All it does is

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1972 ஆகஸ்டு 9]

this. It gives a few Leftists in the Parliament a melancholy, satisfaction of having humiliated those who they conceive humiliated them long before. It is a wrong premise, but nevertheless it is there. Now that the Twenty-eighth Amendment has come before this very very small legislative body for giving us an opportunity of expressing our opinion, I think it is just as well I express at least one section of the opinion with which I am concerned and I see it all over recognised—I see how, many people, who share my views in private, will not dare to share the same with me in public—that these are the people who must be honoured. I hope and trust that in future we will not humiliate our Civil Servants. We have made a mistake in the past. I hope we will not make a mistake in future.

Thank you, Mr. Chairman.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திருத்தச் சட்டத்தை அங்கீகரிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில கருத்துக் களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்தச் சட்டம் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அதிலும் குறிப்பாக விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளே வேலையில் இருக்கக் கூடிய நிலையில், பலர் ஓய்வு பெற்றுவிட்ட நிலையில்கூட—எல்லோரும் சேர்ந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இல்லாத நிலையில்—48 என்று சொல்கிறார்கள்—வந்திருக்கிறது. இந்த 48 பேருக்கு உள்ள சில சலுகைகளை நீக்க வேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இதனால் நமக்கு, நம்முடைய சமுதாயத்திற்கு, நாட்டுக்கு என்ன பொருளாதார ஆதாயம் ஏற்படப்போகிறது என்று சிலர் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் அதல்ல. பொருளாதாரச் சிக்கனம் ஏற்படுமென்று அது கொண்டுவரப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இந்தியாவிலே பணிபுரிபவர்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு சில விசேஷச் சலுகைகள் இந்த நேரத்தில்கூட தேவைதானா என்ற நவீனகால சிந்தனைப்போக்கு காரணமாக வந்திருக்கிறதே தவிர, பொருளாதார ஆதாயத்தைக் கருதியோ, வேலை செய்த பழைய ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளைக் கண்ணியக் குறைவாக நடத்த வேண்டுமென்றோ அவர்களுடைய பணியின்மீது மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலோ இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்ததாகச் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்ததனால் ஏற்கெனவே வேலை பார்த்த ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் எல்லாம் கெட்டவர்கள், அவர்களுக்கு விசேஷச் சலுகைகள் கொடுக்க

1972 ஆகஸ்டு 9]

(திரு. எம். ஆறுமுகசாமி)

வேண்டியதில்லை என்று இப்போதுதான் நாங்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று பொருளல்ல. ஏற்கெனவே அவர்களுடைய வேலை, அவர்களுக்குள்ள விடுப்பு, வேறுவித ஓய்வு கால ஊதியங்கள் இவைகளையெல்லாம் அவர்களை யார் உத்தியோகத்தில் நியமித்தார்களோ—பல்லாயிரம் மைலுக்கு அப்பாலிருந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள்—அதாவது லண்டனிலிருந்த செக்ரட்டரி ஆப் ஸ்டேட் என்பவரால் நிச்சயிக்கப்பட்டன. அவர்களே போய்விட்டபிறகு, அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த சலுகைகளைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை என்பதினாலும், அது நவீன கால சிந்தனைக்கு ஏற்றதாக இல்லை என்பதினாலும் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறோம். இதைக் காலம் தாழ்த்தித் தான் செய்கிறோம். 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லாம் 1978 அல்லது 1979-ல் வேலையை விட்டுப் போகப் போகிறார்கள். அவர்களுடைய வேலைக் காலத்தில் சலுகை நஷ்டம் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. தான் அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளில் அவர்கள் எல்லாம் வேலையை விட்டுப்போக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலையை விட்டுப் போன பிறகு அவர்களுக்கு இருக்கிற சலுகைகளை அவர்கள் பல முறையில் ஊழ்பிரயோகம் செய்வதாக பல குற்றச்சாட்டுகளைப் பாராளுமன்றத்தில் கேட்டிருக்கிறோம், பத்திரிகைகளிலும் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பல மாதிரி வாழ்க்கை நடத்த இன்றைக்கிருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 314-வது பிரிவு உதவிகரமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவை எடுத்துவிடுகிறோம் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த அதிகாரிகளுடைய சேவையைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. திரு. என். கோபாலசாமி அய்யங்கார் திறமையற்றவர், அவர் திறமையற்று இருந்த காரணத்தால்தான் சலுகைகளை ரத்துச் செய்கிறோம் என்று அவர் இறந்த பிறகு சொல்லவில்லை. ஐ.சி.எஸ், கேடரில் நேதாஜி போஸ், ஹெச். கே. காமத் போன்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். தேச பக்தர்கள் அதிலே இருந்திருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்களுக்குச் சேவை செய்தவர்கள் மட்டும் தான் இருந்தார்கள் என்பதல்ல. ஓய்வு பெற்ற ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் நல்ல பல திட்டங்களையும் பல அரிய ஆலோசனைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சேவைக்கு மாசு கற்பிக்கத்தான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்ற வாதத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மன்னர்களுக்கு மானியம் கொடுப்பதை நிறுத்தினோம். அதன் மூலம் மன்னர்களை அழித்தோம் என்று பொருளா? அவர்களுக்குப் புதிய அடிமைத்தனத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோம், அவர்களுக்குச் சிறுமையை உண்டாக்கினோம் என்று பொருளல்ல. ஒரு காலத்தில் இந்தச் சலுகைகள் தேவையாக இருந்தன. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1972 ஆகஸ்டு 9]

அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு அவர்களின் சேவை தேவையாக இருந்தது, சலுகைகளைக் கொஞ்ச காலத்துக்குக் கொடுப்போம் என்று. அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டது. அவர்கள் சேவை தேவையல்லாத நிலை வந்துவிட்டது. புதிய சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு இன்னுள்ள பொருளாதார சமுதாய மாறுதலுக்கு ஏற்ற கண்ணோட்டத்துடன் செயலாற்றக் கூடிய அதிகாரிகள் தேவைப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிற நிலையில், பழைய ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய சலுகைகளைப்பற்றிய வார்த்தைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்கிற பெரிய சட்டத்தில் இன்னமும் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று தான் இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. மெட்ராஸ் என்று ஏன் இருக்க வேண்டுமென்று தான் தமிழ்நாடு என்று பெயரை மாற்றினோம். அந்த மாற்றம் நம்முடைய உணர்வை, உணர்ச்சிகளின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டுகிறது. அதே போல் குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு தனிப்பட்ட சலுகைகள் தேவையில்லை என்பதற்காகத் தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்தது. இதுதான் ஒன்றும் குடி முழுக்கப்போவதில்லை. இந்த சமீபத்தில் என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்துக்கு ஆதரவு தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

* THIRU A. P. JANARDHANAM: Mr. Chairman, Sir, in consonance with the present trend of thought, in accordance with the progress of time, we bring such amendments. Days there were, when District Collectors were literally paternalistic in their attitude, they went on horseback for six months, camped and toured every village, heard the grievances of the people, dispensed justice then and there and for the next six months, they remained in the headquarters. That was in the beginning of the century. As the hon. Member Thiru S. Narayanaswamy pointed out, we have to be grateful to the brilliant I.C.S. people who have done their best for this land. Though they were foreigners, they linked the sentiments with our people. They were very appreciative of our native genius. They did all to encourage our people. Even during the past 20 or 30 years, we have come across brilliant gems in the Indian Civil Service in this province itself, like Pare, Morris and Bell. These were gems in the I.C.S. There were eminent indologists like Vincent Smith. As hon. Member Thiru M. Arumugaswamy pointed out, even the patriots at first had rosy

1972 ஆகஸ்ட் 9]

[Thiru A. P. Janardhanam]

dreams of entering I.C.S. Sir Surendra Nath Banerjee was one example. But now we move with the times. So, we expect that the services would adjust themselves to the present conditions.

The Ministers, the President, the Members of Parliament are all elected representatives of the people and we naturally expect the Officers to co-operate with them in the various welfare schemes, in the various development schemes and in the various policies they bring forward to carry the country from strength to strength. It is in that spirit that this amendment had been brought. While we place on record the brilliant services rendered by all the I.C.S. Officials, we also take note of the time. So this amendment has to be brought in and I support this amendment.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, நாடு சுதந்திரம் அடையும் சமயத்தில் நம் நாட்டில் சுமார் 1,500 ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். சுதந்திரத்துக்கு முன்பு ஆங்கில ஆட்சிக் காலத்திலே அவர்கள் மிகவும் விசுவாசமாகப் பணிபுரிந்தார்கள். அந்தப் பணியினைப் பாராட்டும் முகத்தான், அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சுதந்திரம் பெறக்கூடிய தலைவர் களிடத்திலே ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டதைத் தொடர்ந்து தான் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் 314-வது பிரிவு என்ற ஒன்றை இயற்றினார்கள். அதிலே ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு விசேஷ உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டன. அந்த அளவுக்கு உரிமைகள் என்றால், அவர்கள் எந்தத் தவறு செய்தாலும் அவர்களைத் தண்டிக்க முடியாத அளவுக்கு விசேஷ உரிமைகள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, பாராளுமன்றத்துக்கு முன்னால் கூட ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளைக் கொண்டுவந்து விசாரிக்க முடியாத நிலையில் அவ்வளவு அதிகமான உரிமைகளை வழங்கி யிருந்தார்கள். அந்த உரிமைகளை நீண்ட காலம், 25 ஆண்டு காலம் அவர்களுடைய அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 50-க்கு உட்பட்ட அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். 6 ஆண்டுகளில் அதாவது 1979-லே கடைசி ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி ரிடையராகிவிடுகிறார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இன்னும் 6 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி இருக்கப்போவதில்லை. அப்படி யிருக்க இந்தச் சட்டத்தை ஏன் இப்போது கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களிலே மதிப்புக்குரிய மறைந்த உத்தமர் பண்டித நேருஜி அவர்களும் ஒருவர். அரசியல் சட்டத்தில் ஒன்று இருந்தால் அது

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1972 ஆகஸ்ட் 9]

அவர்கள் கொடுத்த வாக்கு என்று தான் பொருள். அந்த அதிகாரிகளுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்று தான் கொடுத்த வாக்கு தன் ஆட்சிக் காலத்திலேயே, தன் ஆயுட்காலத்திலேயே மீறப்படக் கூடாது என்ற உண்மையின் காரணமாக, அவர்கள் இதுபோன்ற அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர விரும்பாமல் இருந்திருக்கலாம். அது தான் நீண்ட காலதாமதத் திற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கும். அம்மையார் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, வரம்புமீறிய அளவிற்கு இந்த உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தால், சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் வந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் நாட்டின் நிலைநிறைவை மாற்றக்கூடிய அளவில் இருந்தாலும், புரட்சிகரமான காரியங்களைச் செய்வதாக இருந்தாலும், இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அந்தமாதிரி இல்லாமல், சுமார் 40 அல்லது 50 பேர்களுடைய பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதைக் கொண்டு வராமல் போனாலும் ஒன்றுமே கெட்டு விடாது என்ற நிலையில் உள்ள திருத்தம் தான். இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்டு விட்ட காரணத்தால், நாமும் அங்கீகரிக்கக் கூடமைப்பட்டவர்கள். நாம் எதிர்த்தாலும் அது நிறைவேறிவிடும், அதனால் எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதில் அர்த்தமே இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை மற்றவர்கள் ஆதரித்ததைப் போல் முஸ்லிம் லீக் கட்சி சார்பிலே நானும் ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU S. T. ADITYAN : Sir, as regards the I.C.S. Officers, I find generally the opinion has been expressed here that they were a special class of specialists. Sir, I have got the privilege of knowing some of the I.C.S. Officers. Many of the gentlemen here, who belong to the elder House are not actually elders. I have had the privilege of closely moving with many of the I.C.S. Officers, who were Sub-Collectors, or Magistrates, . . .

MR. CHAIRMAN : Youngsters are all on the hon. Member's side.

THIRU S. T. ADITYAN : I have had the privilege of moving with many of the Magistrates who were then I.C.S. Officers, Sub-Collectors, who were then I.C.S. Officers, Collectors, who were then I.C.S. Officers, and even Police Superintendents who were I.C.S. Officers. I shall very frankly say that they did not belong to a special class as such. They were like other ordinary people. There were many good people among them and there were equally

1972 ஆகஸ்டு 9]

[Thiru S. P. Adityan]

bad people also among them. I know there have been cases of corruption also among them. Sir, most of them were very punctual to the minute but some of them were also not punctual. Sir, it is not my province, at the present time, to go into all these things. However, I think I should place on record that many of them were scholars. For instance, if I remember aright, I should mention the name of one born Greman who was an I.C.S. man and I shall refer to Burnell. He was the author of the famous book called "South Indian Paleography" and he was also the author of one of the most important books, namely, "Iyindra School of Sanskrit Grammar" which answers the Problem of the Payiram of the Tholkappiam. Whether Tholkappiar was a Scholar in Iyindra School of Sanskrit Grammar? He has answered that in his book. I think no other Scholar either of the Sanskrit language or of the Tamil language has approached the question in the spirit in which he has done and he has done so much of scholarly work.

THIRU G. SWAMINATHAN : May I know what is meant by Iyindra School of Sanskrit Grammar?

THIRU S. T. ADITYAN : Sanskrit Grammar, I know a bit of it and not much of it. There are two schools. One of them is Paninium and the other is Iyindra. Paninium is in the form of formula, and the other one is in the descriptive form. Let us not stray away from the subject. Let us go into the subject as far as possible. Then there was also Sir William Jones. There was also Mr. Wedderburn who was one of those who started the Congress in those days. If I remember aright, he was also an I.C.S. Officer. When everything is said and done, the I.C.S. Officers were as good as any other class of Officers and they stand nothing higher and nothing lower.

Another question that has been raised here is very relevant to the purpose of the present day situation. It is about the I.A.S. The question has been raised—and it has been touched—whether it is not a fact that our results in I.A.S. are very poor when compared to other States. There may be many reasons. Sir, there may be certain motives also attributed. With all that, I would like to place on record my own reason. It is this. We find that in Northern India now-a-days boys score more marks in Chemistry. They score more marks in Mathematics; they score

[Thiru S. T. Adityan]

[1972 ஆகஸ்ட் 9]

more in History, and what is the reason? The reason is this. In Chemistry they are taught in the local language, the mother-language. As far as Mathematics is concerned, they are now learning in their own mother tongue. We are still holding on to the old idea of learning our subjects in the English language. So long as we stick to that, we are not likely to get "A" class in the I.A.S. Our boys should also learn, like the North Indian boys, their subjects in the mother language. Then we will be able to complete on equal terms with the North Indian boys. Till then there will be difficulty. That is my analysis of the situation. I think, Sir, this merits consideration.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I say for the information of the hon. Member, Sir, that 78 per cent of the boys who have entered for the I.A.S. Examination have passed through Public School where they have received their education in the medium of English.

THIRU S. NARAYANASWAMY: The I.A.S. Examinations are conducted in English.

THIRU S. T. ADITYAN: The I.A.S. Examination is conducted in English. It is true. As far as I am able to see, those boys who are brilliant chaps are studying science subjects in their own languages. I stand subject to correction. I have not got the figures and I am not able to quote figures. As far as I know, the point is this. The people who learn their subjects in their own language are able to score more.

Sir, the only other point that has to be touched upon is this. After all, the number of I.C.S. men has been dwindling. How many I.C.S. Officers are there? Only a few. Why should we bring in an amendment to the Constitution? The question has been ably answered by Mr. Arumugaswami. He says on principle we are doing it. It is true that the number of amendments to the Constitution have been many. With all that, when it comes to a question of principle, we are applying that. Beyond that, Sir, I do not feel that this is going to do any injustice to any person nor am I going to say that it is going to help any person in any way. With all that, in order to stick to the principle, in order to have a principle, in order to hold on to a principle which we have already

1972 ஆகஸ்டு 9]

[Thiru S. T. Adityan]

enunciated so many times and as a matter of principle, this amendment has come up before this hon. House and I wish that every one will support it.

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டம் ஒரு பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பே காண்டு வந்திருக்க வேண்டிய சட்டமாகும். ஆங்கிலேயனுடைய ஆட்சிக்கு அடிப்படை வகுப்பதற்காக அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பதவி அந்தப் பதவி. அதைத் தெரிந்து தான் முதன் முதலில் தேசிய இயக்கத்துக்கு முன்னோடியாக இருந்த மகான் அரவிந்தர் அந்தப் பதவியைத் தூக்கி எறிந்தார் அதைத் தொடர்ந்து சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்றவர்கள் அப்பதவியைக் கைவிட்டனர். அதிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பலவிதமான சமுதாய மாற்றங்கள் எல்லாம் கொண்டு வருவதற்காக நமது அரசாங்கம் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இம் மாதிரி மிகக்குறைந்த அளவுள்ள மிகப் பெரிய பதவிகளிலுள்ள ஐ.சி.எஸ். காரர்களுக்காக ஒய்வுகாலத்திலும் முன்பு இருந்த சலுகைகளையே கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய சட்டம், இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். நான் பார்வோடு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் இதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்கள் சமார் 48 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில வருஷங்களில் பதவியிலிருந்து விலகி விடுவார்கள். இந்தத் திருத்தம் செய்யப்பட்டால் மிகப் பெரிய பொருளாதார லாபம் ஒன்றுமில்லை. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு 'இல்லாஸ்டிரேட்டட் லீக்லி ஆப் இந்தியா'க்கு நமது பிரதமர் அவர்கள் ஒரு இன்டர்வியு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் "நம்முடைய மாஜி மன்னர்களுடைய மானிய ஒழிப்புச் சட்டத்தால் ரூ. 5 கோடி தான் மிச்சப்படுகிறது, அதனால் பெரிய மாற்றம் எதுவும் ஏற்படப்போவதில்லை. இருந்தாலும் நாம் செய்யப்படவிருக்கும் சமுதாய மாற்றங்கள், வளர்ந்துவரும் சமுதாயத்தின் எண்ணங்கள் மாறுகிற நேரத்தில் நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அதனால் மக்களிடத்தில் ஒரு உணர்வு, சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வு சீர்படுத்தப்படுகிறது என்ற உணர்வு ஏற்படவேண்டிய நோக்கம் தான் முக்கியம்." என்று பிரதமர் அவர்கள் விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் 48 பேர்களுடைய சலுகைகளை எடுத்துவிடுவதால் ஒரு பெரிய லாபம் ஒன்றுமில்லை. இந்த சமயத்தில் ஏன் அவசியம் என்றால் அவர்களுக்கு

[திரு. எஸ். ஜெயாராம் ரெட்டியார்] [1972 ஆகஸ்டு 9]

இன்னும் சில விசேஷச் சலுகைகள் அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கின்றதே, அதை மாற்றியாக வேண்டும் என்பது தான். இது காலம் கடந்து வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். சிறிய விஷயம் தான். அதில் அடிப்படையான கருத்து மிகவும் சிறந்ததாக இருப்பதால், உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரம் அடைந்து கிட்டத்தட்ட 25 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நாடு குடியரசாகி 22 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்கள் அரசு நிர்வாகத்தில் ஒரு தனி வர்க்கம் என்று அளவுக்கு மீறிய உரிமைகளுடன் இருந்து வந்ததை இவ்வளவு காலம் வரை நீடித்து வைத்திருந்தது ஏன் என்று குறை கூறலாமே ஒழிய, அதை ஒழிப்பதைக் குறை கூறுவதில் அர்த்தமே கிடையாது. வெகு காலத்திற்கு முன்பே இந்த உரிமைகளை ஒழித்திருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் நாடு சுதந்திரம் அடையும் சமயத்தில் அதற்கு ஒரு பெரிய பீதியை உண்டிப்பண்ணிக் கொண்டிருந்த மன்னர்கள் வர்க்கமே, மன்னர்கள் முறையே அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. அடுத்தபடியாக ஜமீந்தார்கள் முறையை ஒழித்த தோடு மட்டுமல்லாமல், சாதாரண மக்களிலும் அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுடைய நிலத்தை மட்டுப்படுத்த ஒரு வரையறைக்கு உட்படுத்தி விட்டோம். இந்த நிலைமையில் அதிகார வர்க்கத்தில் அளவுக்கு மீறிய உரிமைகளுடன் ஐ.சி.எஸ். வர்க்கம் இருக்கக்கூடாது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இங்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த நண்பர்கள் கூட 48 பேர்கள் தானே, இன்னும் 2, 3 வருஷங்களில் போய் விடுவார்களே என்று தான் சொன்னார்கள். அந்த உரிமைகள் நீடித்திருக்க வேண்டுமென்று பேசவில்லை. ஆகவே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் நம் தீர்மானம் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். வெகு நாட்களுக்கு முன்பே இவ்வாறு ஐ.சி.எஸ். வர்க்கத்திற்குத் தனி உரிமைகள் இருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது பிரசிடெண்டு பற்றியும் பிரதமரைப் பற்றியும் மத்திய அரசில் உள்ள மந்திரிகள் பற்றியும் சொல்லப் பட்டது. அவர்களுக்குக் கூட இவ்வளவு அதிகாரம் இல்லை. இந்த ஐ.சி.எஸ். வர்க்கத்திற்கு உண்டு. அவர்கள் பைல்களில் எழுதக்கூடிய உரிமைகள் ஐ.ஏ.எஸ். காரர்களுக்குக் கிடையாது. முதலில் அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்களைப் பற்றி ஒரு பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் சொன்ன வார்த்தைகளை மட்டும் நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“An Officer of the I.C.S. is entitled to an annuity of Rs. 13 lakhs.

THIRU S. NARAYANASWAMY : Not 13 lakhs, it is 13,333.33.

1972 ஆகஸ்டு 9]

THIRU K. RAJARAM : "An Officer of the I.C.S. is entitled to an annuity of Rs. 13,333.33 per annum, while an I.A.S. Officer gets Rs. 675..... Then an I.C.S. Officer can voluntarily seek retirement prematurely on full annuity after completing 25 years out of which 21 years should be in active service. The Government cannot retire I.C.S. Officers prematurely.

இந்த ஒரு உரிமையே போதும். இன்று பார்லிமெண்டு நினைத்தால், அதற்குத் தேவையான எண்ணிக்கை இருந்தால், பிரசிடெண்டை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் ஐ.சி.எஸ். ஆபிசர்களை அரசாங்கமே எண்ணினாலும் கூட அவர்கள் ரிடையர் ஆகவேண்டிய காலத்திற்கு முன்பு வீட்டுக்குப் போகச் சொல்ல முடியாது. அவ்வளவு உரிமை இருக்கிறது. தத்துவ ரீதியான ஒரு குழந்தையை உண்டு பண்ணுவதற்கு, சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் இம்மாதிரி உரிமைகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பதை ஒழித்து விட வேண்டும் என்பதற்கு, இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இதனால், பணம் மிச்சம் ஆகப்போவதில்லை. சுதந்திர வெள்ளி விழா கொண்டாடப் போகும் இந்த சமயத்தில் இதை வைத்திருக்க வேண்டுமா?

THIRU S. NARAYANASWAMY : On a point of clarification, Sir. Three Indian Civil Servants retired when Mr. Omandur Ramaswamy Reddiar was there. I do not want to spell out their names. Of course, they have been paid their compensation on one particular day.

THIRU G. SWAMINATHAN : They can be sent away on charges.

THIRU K. RAJARAM : The Government cannot retire I.C.S. Officers.

THIRU G. SWAMINATHAN : Only if there was no reason or charge.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு பார்லிமெண்டில் சொல்லப் பட்டு அங்குள்ள அமைச்சர்கள் ஒப்புக் கொண்ட விஷயத்தைத் தான் படிக்கிறேன். இங்கே நடைபெற்றதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

An I.C.S. Officer can also retire at any time after five years of service on proportionate pension under the Premature Retirement Rules of 1937.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 2]

வேறு எந்த ஒரு அதிகார வர்க்கத்திற்கும் இது கிடையாது. ஐந்து வருஷம் வேலை பார்த்தால் போதும். புரோபோர்ஷனேட் பென்ஷன் வாங்கி ரிட்டயர் ஆகலாம் என்று இம்மாதிரி அளவற்ற உரிமைகள் இருந்தன. இது எல்லாம் எதற்காக இருந்தது என்பதை முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாம் சுதந்திர புருஷர்களாக 25 வருஷம் வசித்து விட்டோம். நமக்குப் புரிய வேண்டும். ஒரு நாட்டின் பேரில் (ஸ்டீப்) பிடிப்பு வலுவாக வைத்துக் கொள்ள ஸ்பெஷல் அதிகாரத்தோடு கூடிய ஒரு அதிகார வர்க்கத்தைச் சார்ந்தது. அந்த அதிகார வர்க்கம் எவ்வளவு அதிகாரத்துடன் இருந்தால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் வெற்றிகரமாக ஆண்டு கொண்டிருந்திருக்கும்? அப்போது அது சரியாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, அகோமி மட்டுமல்லாமல் சூடியாக என்று மாறிய பிறகு, இன்னும் அவ்வளவு அதிகாரத்தோடு கூடிய ஒரு அதிகார வர்க்கத்தை வைத்திருப்பது நம்முடைய சுதந்திரத்திற்கும் சுதந்திர வாழ்வுக்கும் ஒரு பெரிய தாழ்வை உண்டாக்கும். இப்போதாவது கடைசி நேரத்தில் 25 வருஷம் கழித்து ஒழிப்பதற்கு முன்வந்த மத்திய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம்பற்றிக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் திரு. சுவாமிநாதன், திரு. சித்ரா நாராயணசாமி, இவர்கள் இருவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் ஆதரவு தெரிவித்தார்கள். அதற்கான காரணங்களையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் எந்தவிதமான புரட்சிகரமான நிலைமையையும் ஏற்படுத்திவிடப் போவதில்லை என்று திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைக்கூடச் செய்யாமல் இருந்துவிட்டார்கள் என்று எதிர்காலம் பழி சுமத்தாமல் இருப்பதற்குத்தான், இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியதுபோல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் தன்னுடைய ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்திலும், அவர்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற தகுதியானது என்ற வகையிலும் இந்த ஐ.சி.எஸ். வர்க்க அதிகாரிகள் உருவாக்கிவைக்கப்பட்டு, இங்கே ஆட்சி நடத்தப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகைகள், தனி உரிமைகள் எல்லாம் வழங்கப்பட்டு வந்தன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னது போல், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்க வேண்டும். 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்பொழுதாவது கொண்டுவந்ததற்கு உள்ளபடியே பாராட்ட வேண்டியது தான். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு ஐ.சி.எஸ். அதிகார வர்க்கம் என்ற

1972 ஆகஸ்ட் 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலைமை மாறி, ஐ.சி.எஸ். என்று நம் நாட்டு அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்கேற்ப மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியம். இந்த மாற்றம் கொண்டு வருவதால், ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு இடமில்லை என்று அர்த்தமாகாது. அரசியல் சட்டத்தில் அந்த அதிகார வர்க்கத்தினருக்குச் சில பிரிவுகள் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றன. அந்தச் சலுகைகளை எடுக்கவே முடியாது என்ற நிலைமையை மாற்றத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வருகிறது. எடுக்கவே வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது போய், அவற்றை எடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு தேடிக்கொள்ளப்படுகிறது. கைவைக்கவே முடியாமல் இருந்தது மாற்றப்படுகிறது. அமுலாக்க முடியாது என்ற நிலைமையை மாற்றி அமுலாக்கலாம் என்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் திருத்தப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சலுகைகளை எடுக்கிறார்களா இல்லையா என்பது எதிர்காலத்தில் பார்க்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

நாற்பது பேர்கள் தானே இருக்கிறார்கள், விட்டு விடலாமே என்ற எண்ணம் இருக்கலாம். எதற்காக அவர்களுக்கு என்று ஒரு திருத்தச் சட்டம் என்று கேட்கலாம். நாற்பது பேராக இருப்பது நான்கு பேராகக் குறைந்ததற்குப் பிறகு இப்படி ஒரு திருத்தச் சட்டம் வருமேயானால் நாடு சிரிக்கும், உலகமே சிரிக்கும். ஒரு நாற்பது பேராவது இருக்கின்ற போது திருத்தி விடுவது உள்படியே அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒரு பெருமையும், புகழையும் தேடித் தருகின்ற ஒன்றாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அரசியல் சட்டம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்து, 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலைமை வந்தால், அப்பொழுது உருவாகின்ற மாணவர்களுக்கிட இப்படி ஒரு சட்டம் இருந்ததா இவ்வளவு காலம் என்று ஆச்சரியப்படத் தக்க வகையில் நிலைமைகள் உருவாகிவிடும். ஆகவே ஒருபுறம் அப்படி மனப்பான்மை உருவாகாமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சுதந்திர நாட்டு வசலாற்றுகு ஒத்த வகையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அவர்களுடைய சலுகைகள் அத்தனையையும் எடுத்துவிடுகின்ற முறையில் அமையவில்லை. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிப்பது இந்தக் காலத்திற்கேற்ப, கருத்துக்கு உகந்த ஒன்றாக இருக்கும். ஆகவே அந்த வகையில் எல்லோரும் இதற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளுடைய அருமை, பெருமைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆற்றிய திறமையான பணிகளை மறுக்கவில்லை. அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றும் திறமையும், கண்ணியமும் கொண்டவர்கள். அதற்குச் சான்றுகளாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 9]

வரலாற்றிலிருந்தும் எடுத்துக் காட்டலாம். மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிய வர்க்கத்தினர் அவர்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் அவர்கள் செய்த சேவை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. எல்லா ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளும் இந்த நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்தவர்கள். கொடைக்கானலைக் கண்டுபிடித்தவர்

ஒரு ஐ.சி.எஸ் அதிகாரி. ஊட்டியைக் கண்டு பிடித்தவர் ஒரு ஐ.சி.எஸ். கவர்னர். இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு வாய்ப்பையெல்லாம் நமக்குத் தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. ஆகவே செய்யப் படுகின்ற சட்டத்தை அவர்களைப் பாதிக்க வேண்டுமென்று செய்யப்படுகின்ற ஒன்றாகக் கருதக்கூடாது. ஒரு சாரார் மட்டும் அடைந்து மற்றவர்கள் அடைய முடியாத நிலைமை இருப்பது கூடாது. அது மாற்றப்பட வேண்டும். எல்லோருக்கும் ஒரே நிலைமை என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை எசுமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (28-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இம்மன்றம் இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது.”

தீர்மானம், சட்டமன்றத்தின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : இந்த நிகழ்ச்சியோடு முடிவடைந்து, 18—8—1972 பிற்பகல் நான்கு மணி அளவில் கூடும். அது வரையில் மேலவை ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

பின்னர், சட்ட மன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

8. மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

* 1. Annual Report on the working and affairs of the Banana and Fruit Development Corporation Limited, Madras. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

* 2. Notification issued with Memorandum No. 101509/J2/71-3, Revenue, dated the 18th December 1971, in regard to amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1613 of 1965,